

तिमी परमेश्वरलाई कसरी देख्छौ?

तिमी परमेश्वरलाई जसरी देख्छौ, त्यसले तिम्रो विश्वास, आराधना र हरेक दिनको चालचलनलाई निर्धारण गर्छ। केहीले उहाँलाई टाढा, कठोर र केवल आदेश दिनेवाला परमेश्वरको रूपमा देख्छन्। अरूले उहाँलाई केवल कोमल देख्छन्, तर कहिल्यै पवित्र देख्दैनन्। तर पवित्र शास्त्रले परमेश्वरको धेरै गहिरो र सन्तुलित चित्र कोर्छ। परमेश्वरले आफूलाई सबैभन्दा नजिकका मानवीय सम्बन्धहरूद्वारा प्रकट गर्नुभएको छ – उहाँ हाम्रो मित्र, पिता, दूल्हा र सहायक हुनुहुन्छ। तर उहाँ त्यही भस्म गर्ने आगो पनि हुनुहुन्छ, जसको सामु सारा सृष्टि काँप्छ।

उहाँलाई सही तरिकाले देख्नु भनेको उहाँको निकटता र उहाँको महिमा दुवैलाई अंगाल्नु हो। उहाँको प्रेम र उहाँको भयलाई जान्नु हो। उहाँको मित्रता र उहाँको पवित्रताको आनन्द लिनु हो। यो विरोध होइन – यही परमेश्वरको पूर्णता हो।

येशू: तिमीलाई नजिक बोलाउने मित्र

जब हामी मित्रताको बारेमा सोच्छौं, हामी त्यस्तो व्यक्तिलाई सम्झन्छौं जसले हाम्रो जीवन बाँच्छ, सुन्छ र हाम्रो छेउमा हिँड्छ। येशूले यो सम्बन्धलाई सबैभन्दा उच्च स्तरमा पुऱ्याउनुभयो। उहाँले आफ्ना मित्रहरूका निम्ति आफ्नै जीवन दिनुभयो। उहाँले केवल हामीलाई बचाउनुभएन; उहाँले हामीलाई आफ्नो आत्मीयतामा बोलाउनुभयो।

“सबैभन्दा ठूलो प्रेम यही हो – कुनै व्यक्तिले आफ्ना मित्रका निम्ति आफ्नो जीवन देओस्। यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्छौं भने, तिमीहरू मेरा मित्र हो। अब म तिमीहरूलाई दास भन्दैनँ, किनभने दासले आफ्नो स्वामीले के गर्छ भनेर जान्दैन। म तिमीहरूलाई मित्र भन्छु, किनभने मैले मेरो पिताबाट सुनेको सबै कुरा तिमीहरूलाई बताएको छु।” (यूहन्ना १५:१३-१५, ERV-NE)

कल्पना गर, परमेश्वरको पुत्र भन्छ, “म तिमीलाई मित्र भन्छु।” यो साधारण मित्रता होइन; यो वाचा-आधारित मित्रता हो। येशूले हामीसँग स्वर्गका रहस्य बाँड्नुहुन्छ, खुलेर बोल्नुहुन्छ, र हाम्रा असफलतामा पनि हामीसँगै हिँड्नुहुन्छ।

परमेश्वर पिता: दत्तक ग्रहण र अपनत्व

मित्रताभन्दा अगाडि, परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो सन्तान बनाउनु भयो। बाइबल भन्छ — हामी केवल क्षमाप्राप्त होइौं, हामी उहाँका परिवारमा समावेश भएका हौं।

“हेर, पिताले हामीलाई कस्तो ठूलो प्रेम दिनुभएको छ कि हामीलाई परमेश्वरका सन्तान भनियोस् र हामी त हो पनि। त्यसकारण संसारले हामीलाई चिन्दैन, किनभने उसले उहाँलाई चिनेको छैन।” (१ यूहन्ना ३:१, ERV-NE)

“किनभने तिमीहरूले फेरि भयको आत्मा पाएका छैनौं, तर दत्तक ग्रहणको आत्मा पाएका छौं, जसद्वारा हामी पुकारौं, ‘अब्बा! पिता!’” (रोमी ८:१५, ERV-NE)

“अब्बा” भन्ने शब्द सानो बालकले आफ्नो बुबालाई आत्मीय रूपमा भन्थ्यो। परमेश्वर आकाशमा बसेको टाढाको शासक होइन — उहाँ परिपूर्ण पिता हुनुहुन्छ, जसले प्रेम गर्नुहुन्छ, रक्षा गर्नुहुन्छ, र आफ्ना सन्तानमा आनन्द गर्नुहुन्छ। जब तिमी प्रार्थना गर्छौं, तिमी कुनै असन्तुष्ट देवतालाई मनाउने प्रयास गरिरहेक छैनौं; तिमी त्यो पितासँग बोल्दैछौं जसले पहिले नै तिमीलाई प्रेम गर्नु भएको छ।

परमेश्वर दूल्हाका रूपमा: वाचा-प्रेम र एकता

बाइबलले यस भन्दा अझ अगाडि जान्छ — उहाँ केवल मित्र मात्र होइन, पिता मात्र होइन, तर दूल्हा पनि हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रो आत्माको प्रेमी हुनुहुन्छ।

“किनभने तिम्रो सृष्टिकर्ता तिम्रो पति हो, सेनाहरूको प्रभु उहाँको नाम हो; इस्राएलको पवित्र उहाँ तिम्रो उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ; उहाँलाई सारा पृथ्वीको परमेश्वर भनिनेछ।”

(यशैया ५४:५, ERV-NE)

“आओ, हामी रमाऔं र आनन्द गरौं, र उहाँको महिमालाई दिन दिऊँ, किनभने मेम्नेको विवाहको समय आएको छ, र उसकै दुलहीले आफैँलाई तयार पारेकी छे।” (प्रकाश १९:७, ERV-NE)

दूल्हाको प्रेम उत्साही, स्थायी, ईर्ष्यालु र विश्वासयोग्य हुन्छ। परमेश्वर टाढाका आराधकहरूबाट सन्तुष्ट हुनुहुन्न; उहाँ निकट सम्बन्ध खोज्नुहुन्छ। एक दिन, मेम्नेको विवाह भोजले मसीह र उहाँका जनहरू बीचको शाश्वत एकतालाई मनाउनेछ।

पवित्र आत्मा: हाम्रो सहायक र सल्लाहकार

परमेश्वरले केवल भविष्यमा निकटताको वाचा गर्नुहुन्न। उहाँ अहिले नै हामीलाई पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ। येशूले भन्नुभयो, “म अर्को सहायक पठाउँछु — जो सधैं तिमीहरूसँग रहोस्।”

“म पितासँग प्रार्थना गर्नेछु, र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सहायक दिनुहुनेछ, जसले सधैं तिमीहरूसँग रहोस् — सत्यको आत्मा, जसलाई संसारले लिन सक्दैन, किनभने उसले उहाँलाई देख्दैन र चिन्दैन; तर तिमीहरूले उहाँलाई चिन्छौ, किनभने उहाँ तिमीहरूसँग रहनुहुन्छ र तिमीहरूमा बस्नुहुनेछ।” (यूहन्ना १४:१६-१७, ERV-NE)

“यस्तै गरी आत्माले पनि हाम्रो दुर्बलतामा मद्दत गर्छ; किनभने हामीलाई थाहा छैन कि हामीले कसरी प्रार्थना गर्नुपर्छ, तर आत्मा नै असम्बोध्य आहाहरूले हाम्रो लागि मध्यस्थता गर्छ।” (रोमी ८:२६, ERV-NE)

उहाँले सान्त्वना दिनुहुन्छ, सिकाउनुहुन्छ, बल दिनुहुन्छ, र हाम्रो लागि प्रार्थना गर्नुहुन्छ। उहाँ कुनै निर्जीव शक्ति होइन — उहाँ हाम्रो भित्र बस्ने जीवित परमेश्वर हुनुहुन्छ।

परमेश्वरको भय: सुन्दर श्रद्धा

मित्रता, दत्तक ग्रहण, र निकटता — यीले श्रद्धा हटाउँदैनन्। यदि हामीले केवल निकटतालाई जोड दियो भने, हामी परमेश्वरलाई सामान्य रूपमा लिन सक्छौं। बाइबलले फेरि-फेरि भन्छ — प्रभुको भय शुद्ध, पवित्र र उत्तम छ।

“प्रभुको भय शुद्ध छ, सधैंभरि रहिरहनेछ। प्रभुको नियमहरू सत्य छन्, र सबै धर्मी छन्।” (भजन १९:९, ERV-NE)

“हेर्नुहोस्, प्रभुको दृष्टि तिनीहरूमा रहन्छ जो उहाँलाई डराउँछन्, जो उहाँको दयामा आशा राख्छन्।” (भजन ३३:१८, ERV-NE)

“प्रभुको भय बुद्धिको सुरुवात हो। जो उहाँका वचनहरू पालन गर्छन्, तिनीहरूले राम्रो समझ पाउँछन्।” (भजन १११:१०, ERV-NE)

“प्रभुको भय जीवनको झरना हो, जसले मानिसहरूलाई मृत्युका फन्दाबाट बचाउँछ।” (नीतिवचन १४:२७, ERV-NE)

परमेश्वरको भय डर होइन – त्यो अद्भुत श्रद्धा हो जसले हामीलाई उहाँको नजिक तान्छ। यो आदर हो जसले बुद्धि, नम्रता र जीवन ल्याउँछ। जसले उहाँ मित्र र पिता हुनुहुन्छ भनेर जान्दछ, उसले यो पनि बुझ्दछ कि उहाँ राजा र न्यायाधीश पनि हुनुहुन्छ।

निष्कर्ष: परमेश्वरलाई जसरी उहाँ हुनुहुन्छ, त्यसरी देख

मित्र। पिता। दूल्हा। सल्लाहकार। राजा। भस्म गर्ने आगो। यदि हामी उहाँको केवल एक पक्ष देख्छौं भने, हाम्रो दृष्टि अधूरो रहन्छ। तर जब हामी उहाँलाई उहाँले आफैं प्रकट गर्नुभएको पूर्ण स्वरूपमा देख्छौं – प्रेम र भय, निकटता र महिमा, मित्रता र पवित्रता – हाम्रो हृदय जीवित हुन्छ। निकटताको साथ श्रद्धा। प्रेमको साथ आदर। यही हो – हामीले परमेश्वरलाई यसरी हेर्नुपर्छ।